

Grindină

Adina Speranta

alergam printr-un oraș al măștilor
iar trecătorii mă priveau compătitor
nu purtam masca lor aurie sau neagră
pe care niște copii glumeți
desenaseră zâmbete strâmbe

mă plimbam printr-un oraș al măștilor
și îi simțeam pe toți mai liberi
acum puteau să fie așa cum voiau
să-și satisfacă orice fantezie nebună
sau să modeleze realitatea

„de vină e masca” gândeau toți
și se uitau suspicioși unii la alții
cu buzele crispate într-o grimasă rece
doar universul cânta mai departe
o simfonie a cuvintelor uzate

„de vină e masca” bubuia gongul de cristal
al unei dimineți copleșitor de patetice
în timp ce din cer cădeau
ca niște boabe grele
o mulțime de grauri cu mască

adina v.

2.04.2021